

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 23 juni 2021

Thema: Vakantie
Voorganger: Jurgen van der Ent

Aanhef: Wees hier aanwezig ... Dat wij herleven.

Inleiding

Welkom bij het Oecumenisch Meditatief Avondgebed met muziek uit Taizé.

Vakantie, hoera! Geen werk, schoolopleiding even helemaal niets.

Vakantie is de tijd om...

Tja, wat eigenlijk?

Vakantie is de tijd om gezellig drie uur in de rij op Schiphol te staan om in een veel te krap vliegtuig een paar uur te vliegen naar een plek waar het warm is...

Vakantie is de tijd om alle klussen, die je door het jaar heen hebt laten liggen, op te pakken en je flink in het zweet te werken...

Vakantie is om er op uit te trekken, zover mogelijk weg, om iets nieuws te ontdekken, wat je nog niet bij Discovery hebt gezien, je daaraan te vergapen ondertussen zwetend als een otter in de stinkende modder een weg banend tussen honderden anderen...

Of is vakantie een periode om uit te rusten, thuis of op een vakantie locatie, je te bezinnen over het afgelopen half jaar (aangenomen dat het eerste halfjaar bij Oudjaar is bezonnen), nieuwe plannen te maken, te genieten van wat je hebt (familie, dierbaren, kennissen maar ook huis, spulletjes), en de tijd nemen om niets te hoeven doen. Helemaal niets, stilte, om te luisteren wat er in ons leeft, welke verlangens wij nog hebben...

Maar laten we eerst ons verlangen uit zingen...

Lied nr. 114: Iedere Nacht

Lezing uit Lukas 10 vers 38 t/m 42

³⁸Toen ze verder trokken ging hij een dorp in, waar hij gastvrij werd ontvangen door een vrouw die Marta heette. ³⁹Haar zuster, Maria, ging aan de voeten van de Heer zitten en luisterde naar zijn woorden. ⁴⁰Maar Marta werd helemaal in beslag genomen door de zorg voor haar gasten. Ze ging naar Jezus toe en zei: 'Heer, kan het u niet schelen dat mijn zuster mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen.' ⁴¹De Heer zei tegen haar: 'Marta, Marta, je bent zo bezorgd en je maakt je veel te druk. ⁴²Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het beste deel gekozen, en dat zal haar niet worden ontnomen.'

Lied nr. 116: Seigneur, tu garde mon âme

Overweging

Druk. Druk. Druk. Dat zijn we door het jaar heen. En dan wordt het vakantie dan slagen de meeste erin om nog steeds druk, druk, druk te zijn. Vakantieplannen (last minute), pakken en natuurlijk nog even dat paspoort verlengen, wat we vergeten waren. En dat vaak ook nog keer twee, als je een partner hebt, of tig keer meer als er ook nog kinderen in het spel zijn.

En dan op de dag suprême naar het station, proppen in een (natuurlijk net op dat moment) overvolle trein, controleren of de jongste aan boord is en die laatste tas ook, dan op Schiphol rennen naar de incheckbalie, bagage inleveren, op zoek naar de juiste gate, en dan ontzettend lang wachten, inclusief ('ik moet plassen') plaspauzes, bij het boarden ben je natuurlijk een instapkaart kwijt, en als die weer bovenwater is, met de hele meute het vliegtuig in. Dit veredelde veetransport met zijn verkooppraatjes in drie talen doorstaan, je eigen vliegangst overwinnen, sterk zijn voor je kinderen. Eindelijk gebroken aankomen op je

bestemming waarbij het wachten op de bagage en die hobbelige busreis maar gauw worden vergeten. Op locatie kwartier maken ('Nee ik wil dát bed'), uitpakken en dan neerploffen in een strandstoel terwijl de rest in zee duikt. Hoera, vakantie, even uitrusten...

Is dat het allemaal waard?

Jawel, zullen velen zeggen na de Corona-pandemie. Het is het allemaal waard mits we maar uit het isolement van de afgelopen jaar kunnen komen. Sommigen kijken er zelfs naar uit en snakken naar de drukte en alle ongemakken als ze maar op vakantie kunnen.

Toch verbaas ik mij nog steeds als ik elk jaar weer die uittocht zie. Is het echt nodig om weg te gaan? Soms de kinderen op hun laatste schooldag op school op wachten om dan in de overvolle auto met sleurhut te proppen en direct te vertrekken?

Wat is er dan mis? Waar vlucht je dan voor behalve voor het Corona-isolement waarin je zat? Ben je soms bang dat, nu je nog meer weken op elkaars lip moet zitten, er spanningen ontstaan, er gepraat moet worden, de vraag over de tafel schiet: 'vind je me nog leuk?' (Eén van de dodelijkste vragen die aan een man kan worden gesteld: elk antwoord roept nieuwe vragen op). En om dat te voorkomen, je dus vlucht en bezig blijft (excursies, uitstapjes, zwembaddagen) om maar niet stil te hoeven staan bij het leven dat je leidt/lijdt (dat woord staat hier twee keer met korte en lange ij).

Neem nou Maria uit de lezing (later bekend als Maria Magdalena). Zij kiest ervoor om te luisteren naar die vreemde man die zoveel te vertellen heeft. Zij maakt zich niet zo druk als Martha die de catering maar niet onder controle krijgt en daar zelfs bij Jezus over klaagt.

Nee Maria, misschien ook uit bewondering en vanwege dat gekke vlinderlichte gevoel in haar buik, kiest voor de rust, de aandacht, het belangstellend luisteren naar wat Jezus allemaal te vertellen heeft.

Dat is de balans zoeken tussen Ora en Labora. Dat is waar we ook hiervoor bijeen zijn. Labora, het werk zit erop, het is nu tijd voor Ora, het gebed, de bezinning.

Vakantie is een periode om bij te komen. De dagelijkse hectiek los te laten en stuiterend tot stilstand te komen. Allemaal. Ook de partner/kinderen. Stilstand komen om te zien waar we zijn, waar we staan en ons af te vragen of we wel op de goede weg zijn in ons leven. En of dat thuis, dan wel ergens in Nederland of in het buitenland is maakt eigenlijk niet uit. Als je maar niet alleen blijft doorrennen en voorbij de horizon blijft turen, maar ook eens stilstaat en om je heen kijkt.

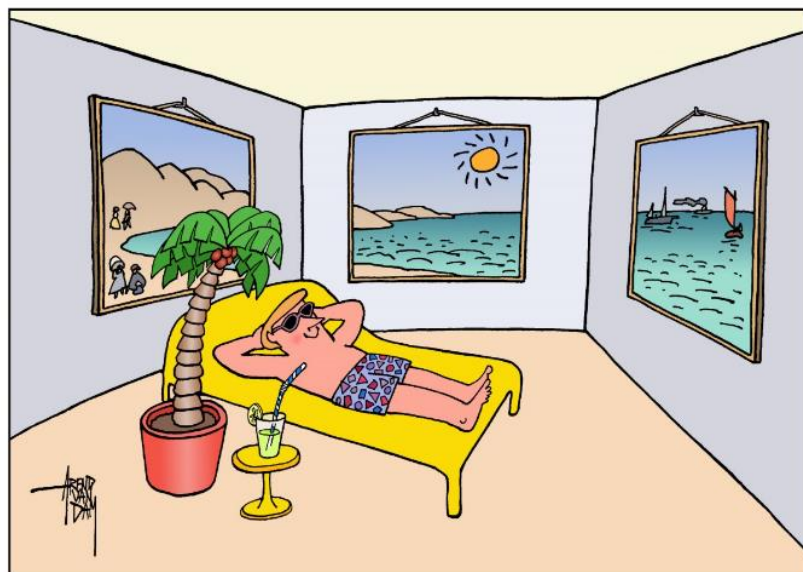
En weer te leren om ons heen te kijken, te zien wie ons dierbaar zijn, wat ons dierbaar is. En God te danken voor het geluk dat je dan ziet. Geluk zit hem tenslotte niet in grote daden maar in de kleine dingen van het leven.

En vandaar uit energie putten uit de Bron van Zijn, kracht op doen om er weer tegenaan te gaan, wijsheid en inzicht verkrijgen hoe we dingen beter kunnen, om zo meer aandacht voor anderen over te hebben en de kracht om die aandacht ook te geven aan de ander.

Ik hoop dat we allemaal in de vakantie tot rust mogen komen en beseffen hoeveel geluk we hebben en ons overgeven aan de Heer. Want Hij hernieuwt je, verstoot je niet, en wacht geduldig om je te ontmoeten in de stilte.

[Lied nr. 120: Il Signore](#)

Stilte

corona-proof vakantie

Voorbeden afgesloten met *Heer in Uw goedheid, hoor ons gebed*

1. Heer God, help ons om tot rust te komen, te zien waar we staan en te kunnen luisteren naar wat U ons ingeeft. Geef ons de wijsheid en inzicht om te zien wat echt belangrijk is in het leven.

Heer in Uw goedheid, hoor ons gebed

2. Heer God, help ons open te staan voor het koninkrijk van God. Geef ons de kracht van wijsheid en inzicht om Jezus' voorbeeld te volgen en het leven om ons heen beter te maken.

Heer in Uw goedheid, hoor ons gebed

3. Eind: Heer God, luister naar de stilte in ons hart. Verhoor de gebeden die hier niet zijn uitgesproken maar op onze lippen branden.

Heer in Uw goedheid, hoor ons gebed

Onze vader (uit het Aramees vertaald)

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert, Ik geef U een naam opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven.

Bundel Uw licht in mij – maak het nuttig.

Vestig Uw rijk van eenheid nu, Uw enige verlangen handelt dan samen met het onze.

Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en aan inzicht.

Maak de koorden van fouten los die ons vastbinden aan het verleden, opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.

Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.

Uit U wordt geboren:

de al werkzame wil,

de levende kracht om te handelen,

en het lied dat alles verfraait,

en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Lied nr. 123: Maar U weet de weg voor mij

Slotgedachte

Nu het werk is gestopt,
hebben we ons in een vliegtuig gepropt.
Op de vlucht voor al onze gedachten,
naar een bestemming waar we veel van verwachten.

Aangekomen vinden we de rust nauwelijks of niet,
en dat doet ons stiekem verdriet.

Terugverlangend naar ons drukke leven,
gaan we ons straks weer volledig geven.

Toch moet er een andere manier zijn,
om zonder drukte, angst en pijn,
de rust te vinden in ons eigen doen en laten,
wat ons enorm zal kunnen baten.

Vlucht niet weg en sta eens stil,
bij het hier en nu, en je eigen wil.
Zet je open en zie het geluk,
en maak je toch niet zo druk.

De heer wacht ons op in gebed,
en heeft ons vele malen gered.
Wordt stil en luister dus goed,
na hoe de Heer ons leven voedt.

Lied nr. 128: Juicht en verheug je

*Ik wens iedereen een rustige bezinnende periode van vakantie toe,
ook als je niet (meer) op vakantie gaat.*

Jurgen van der Ent